

Сиријску опсерваторију за људска права чини само један „опсерватор“ — човек који се све време налази у Великој Британији и чије је информације из ратом захваћене Сирије цео свет без поговора прихватио и емитовао као поуздане. А шта се онда испоставило?

Годинама уназад, већина западних медија — између осталих и Си-Ен-Ен, Ал Џазира, лондонски Гардијан — због ризика које са собом носи слање „живих“ извештача у ратну зону у Сирији, ослања се на такозване „изворе са терена“, активисте и волонтере који већ живе у ратној зони, па им извештавање из исте дође као додатна активност.

Нико се не пита да ли је тачно оно што јавља

Ти активисти, наравно, што је принцип опробан у многим кризним подручјима у свету, не комуницирају са медијима директно, већ са невладином организацијом која у земљи која је предмет интересовања медија има своју „испоставу“ — она их организује, прикупља податке о дешавањима у различитим областима и од тих података производи вести.

